

því siklyrði, að sparifjársöfnun þeirra, sem að byggingu hlutaðeigandi íbúðar standa, nemi samanlagt að minnsta kosti kr. 50.000.00.

Þeir, sem lagt hafa fé í Stofnlánadeild landbúnaðarinnis og vilja stofna bú í sveit, skulu njóta hliðstæðrar fyrirgreiðslu um lán til bústofnunar úr Stofnlánadeildini, enda verði þau lán veitt með sams konar visitölutryggingu og hin vísitölubundnu lán húsnæðismálastjórnar.

4. gr.

14. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Sérhverjum er heimilt að leggja til hliðar með sparimerkjakaupum hærri hluta launa sinna en 15%, byrja slíkan sparnað yngri en 16 ára og halda áfram eftir 26 ára aldur.

Hver sá, sem notar heimild þessa, skal njóta sömu réttinda og heimiluð eru samkvæmt 13. gr. reglugerðar þessarar.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 18 23. maí 1964 um breyting á lögum nr. 42 1. júní 1957 um húsnæðismálastofnun, byggingasjóð ríkisins, sparnað til íbúðabygginga, breyting á I. kafla laga nr. 36/1952 o. fl.

Félagsmálaráðuneytið, 26. maí 1964.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

H A F N A R R E G L U G E R ð

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásunum á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram firðinum.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dveljast á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema undir kötlum skipsins, í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreikingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má láta renna í höfnina oliur eða vatn mengað olíum.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða skipsþilfar.

IV. KAFLI

Um hafnsögu.

10. gr.

Ekkert skip, eða fljótandi far, sem er stærra en 30 rúmlestir brúttó, má sigla inn eða út úr innri höfninni, leggja að eða frá bryggju, eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþegin eru öll fiskiskip, er heima eiga á Ísafirði eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá, sem heldur uppi ferðum

um Ísafjarðardjúp með styrk úr ríkissjóði. Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða er til að ætla, að sóttætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Ísafjarðar og ber að nota hafnsögumann, skal, er það kemur inn á línu, sem hugsast dregin úr Arnardal í Velli, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns, og skal hafnsögumaður þá fara út í skipið svo fljótt sem unnt er.

Hafnsögumaður má ekki yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en það er lagzt við festar á höfninni, enda ber skipinu að sjá honum fyrir fæði meðan hann dvelst um borð. Sama gildir, ef skipið er flutt til um höfnina, eða lætur úr höfn.

12. gr.

Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði Ísafjarðarkaupstaðar. Hafnarsjóður leggur til hafnsögubát og önnur nauðsynleg tæki, svo og aðstoðarmann, ef þörf er á.

V. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um, hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmönnum hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

14. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauð í lægi í höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

15. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

16. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau

hleypta burt vatni eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

17. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

18. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

19. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðar-bátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

VI. KAFLI

Um notkun bryggja og bólvirkja.

20. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum, þótt önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau að vikja meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

21. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra, er nær liggja.

22. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má sálda kol á bryggju eða hafnarbakka. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

23. gr.

Pegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

24. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

25. gr.

Pegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, sem segir honum hvar skipið megi liggja.

Skip, sem koma inn í innri höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar, þar sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggi skip á innri höfninni án þess nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafist þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til þess að láta leggja skipinu við legufæri utan innri hafnar, eða taka það á land og ber skips-eiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

VII. KAFLI

Um notkun bátahafnarinnar.

26. gr.

Bátahöfnin á Ísafirði er fyrst og fremst ætluð til afnota fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda á Ísafirði og leggja þar upp afla sinn, eða eru í stöðugum flutningum milli Ísafjarðar og annarra hafna. Þar næst fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda og leita þar hafnar eða hafa þar viðdvöl, þótt þau leggi upp afla sinn annars staðar um stundarsakir eða að staðaldri. Þar næst fyrir utanbæjarskip og báta, sem gerð eru út frá Ísafirði og leggja þar upp afla sinn. Þar næst fyrir önnur skip, eftir því sem rúm leyfir.

Verði meiri aðsókn fiskiskipa að notkun bátahafnarinnar en rúm leyfir að við verði komið, fer um rétt skipa og báta til afnota af henni í þeirri röð, sem að framan greinir.

Þó er öllum skipum og bátum heimilt að leita skjóls í bátahöfninni í óveðrum, eftir því sem rúm frekast leyfir.

27. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo að vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr bátahöfninni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

28. gr.

Önnur afnot af bátahöfninni en þau, er fiskveiðar varða, svo sem ferming og afferming vara, viðlega vegna viðgerða, geymsla skipa, sem ekki eru í notkun

um stundarsakir eða til langframa o. s. frv., eru því aðeins heimil, að til komi leyfi hafnarvarðar hverju sinni. Öll slík leyfi gilda aðeins til bráðabirgða, eða þar til hafnarvörður ákveður annað.

29. gr.

Við alla notkun bátahafnarinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrirmælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra á höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun bátahafnarinnar og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 23. greinar. Á sama hátt gilda um alla notkun bátahafnarinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VIII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

30. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af hvað leka snertir, þótt það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum.

Á öðrum árstímum skulu á geymsluskipum vera að minnsta kosti tveir varðmenn, sem hafnarstjóri tekur gilda. Skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Ljós skulu tendruð á öðrum skipum, sem liggja í lægi, eftir þeim sjóferðareglum, er um slíkt gilda og enn fremur þegar hafnarstjóri krefst þess.

31. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipi, sem lagt er í lægi, skal hann skriflega tilkynna hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur er á Ísafirði og tekið hefur að sér að hafa umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim verði fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiða allan kostnað, sem af því leiðir.

Eigendum geymsluskipa og annarra skipa, sem lagt er í lægi, skal skylt að flytja skip sin úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

IX. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

32. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzin, acetón, terpentínu eða önnur slík efni, sprengjuefni, svo sem púður, dynamit, geomit, eða önnur þess konar efni, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri hefur leyft affermingu undir umsjá slökkviliðsstjóra.

33. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 32. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

34. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

35. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 32. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsíglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

X. KAFLI

Um hafnargjöld á Ísafirði.

36. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

37. gr.

Öll skip, ferjur og hvers konar fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða kjölfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar í höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

38. gr.

- a. Fiskiskip, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði og skrásett þar, svo og Djúp-báturinn, og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 5 krónur fyrir hverja brúttó rúmlest.
- b. Öll önnur skip, sem koma til hafnarinnar, nema varðskip, vitaskip, björgunar-skip, rannsóknarskip, skip með skirteini sem skemmtiferðaskip, skulu greiða 2.30 kr. fyrir hverja nettó rúmlest. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 1.50 kr.
- c. Ef skip, sem siglir eftir fyrir fram auglýstri áætlun, kemur aftur áður en liðnir eru 7 dagar frá því það greiddi síðast lestagjald, ber því eigi að greiða gjaldið í það sinn.

2. Vitagjald.

39. gr.

- Öll skip, sem eiga að greiða lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald þannig:
- a. Skip, sem um getur í 38. gr. a., greiði 100 krónur á ári fyrir fyrstu 50 brúttó rúmlestir og 2 kr. á hverja brúttó rúmlest þar fram yfir.
 - b. Öll önnur skip greiði 45 aura fyrir hverja nettó rúmlest, þó aldrei minna en 20 krónur og aldrei meira en 200 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald og bólvirkjagjald.

40. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, hvar sem er í höfninni, eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Fiskiskip, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði, skrásett þar, og Djúpbáturinn, og eru ekki í millilandasiglingum, greiði árlega 10 krónur af hverri brúttó rúmlest.
- b. Öll aðkomuskip greiði 70 aura af hverri nettó rúmlest fyrir hvern hálfan sól-arhring eða hluta af hálfum sól-arhring. Minnsta gjald skal þó vera 45 krónur í hvert sinn.

Varðskip, vitaskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

- c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppþyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, sildarsöltun, vörugeymslu o. fl. skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðila.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum öll slík afnot.

4. Bátahafnargjald.

41. gr.

Sérstakt árlegt gjald skal greiða fyrir notkun bátahafnarinnar. Árgjaldið greiða öll þau skip, sem skrásett eru á Ísafirði og fiskveiðar stunda og auk þeirra þau skip önnur, sem nota bátahöfnina.

Gjöldin skulu vera:

- a. Skip skrásett á Ísafirði greiði 12 krónur af hverri brúttó rúmlest árlega, en minnst 55 krónur.
- b. Skip skrásett utan Ísafjarðar greiði 25 krónur af hverri brúttó rúmlest árlega, en minnst 115 krónur.

42. gr.

Gjaldskyld notkun bátahafnarinnar telst það, að bátar eða skip leggjast við landfestar í höfninni, eða utan á önnur skip, leggi þar upp afla sinn eða flutning, eða taki um borð flutning, veiðarfæri, olíu, beitu o. s. frv. Bátar, er nota höfnina, hafa leyfi til að hafa flutning sinn eða annað það, er þeim tilheyrir, liggjandi á landi hafnarinnar allt að einum sól-arhring, án þess að greiða sérstakt gjald fyrir, þó því aðeins, að hafnarstjóri eða trúnaðarmaður hans telji það eigi til ógreiða fyrir aðra notkun hafnarinnar og banni það þess vegna. Um gjald fyrir notkun bólvirkja og uppþyllingar bátahafnarinnar gildir að öðru leyti sama og um aðrar bryggjur og bólvirki hafnarinnar.

5. Hafnsögugjald.

43. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttó rúmlestir, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á hverju ári, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan hafnarmerkja, sjá 1. gr.

Komi skip oftár á sama ári og fari ekki nema á ytri höfnina, skal það eigi greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann. Innri höfnin er Pollurinn og sundin innan við Kaldáreyri.

Herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skemmtiferðaskip og skip, sem sérstaklega eru tilgreind í 10. gr., eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

44. gr.

Hafnsögugjald skal greiða samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar 290 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 80 aura fyrir hverja nettó rúmlest frá 100—3000 rúmlestir og 20 aura fyrir hverja nettó rúmlest þar yfir.
- b. Fyrir leiðsögn frá höfninni 290 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 40 aura fyrir hverja nettó rúmlest frá 100—3000 rúmlestir og 10 aura fyrir hverja nettó rúmlest þar yfir.
- c. Fyrir færslu skipa um höfnina:
290 krónur fyrir skip innan við 100 nettó rúmlestir, 390 krónur fyrir skip 100—500 nettó rúmlestir og 580 krónur fyrir skip stærri en 500 nettó rúmlestir

6. Vörugjald.

45. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er siðar getur.

46. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Innlend nýmjólk og rjómi, sem flytzt til hafnarinnar.
- d. Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför.
- e. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

47. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

48. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

49. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur: Gjald 1 kr. fyrir hver 100 kg:
Saumur alls konar, stál og stálvörur, stálvír.
2. flokkur: Gjald 1.35 kr. fyrir hver 100 kg:
Fiskibein, sement, kol og koks, salt.
3. flokkur: Gjald 2 kr. fyrir hver 100 kg:
Fiskur ísvarinn, saltfiskur óverkaður.

4. flokkur. Gjald 2.70 kr. fyrir hvr 100 kg:
Beita alls konar, fiskimjöl, fóðurmjöl, freðsild, garðávextir, harðfiskur, hraðfrystur fiskur, kartöflur, kálmeti, korn og mjölvara, niðursoðnar fiskafurðir til útflutnings, saltfiskur verkaður, síldarmjöl, skreið.
5. flokkur. Gjald 3.40 kr. fyrir hver 100 kg:
Áburður tilbúinn, hey, kjöt alls konar, lýsi, múrhúðunarefni, mör, mór, syk-ur alls konar, tól, vikursteinn, þakhellur.
6. flokkur. Gjald 6.75 kr. fyrir hver 100 kg:
Fiskilínur, fiskumbúðir, gærur garnir, gashylki, hvalfeiti, hessian, hampgarn, hrogn, járn alls konar, járnþípur, jurtafeiti, smurningsolíur, reiðingur, smjörlikisolíur, skinn (hörð), strigapokar, tvistur, ull, ullarballar.
7. flokkur. Gjald 10 kr. fyrir hver 100 kg:
Akkeri, bárujárn, blý, brauðvörur, bækur, heyvinnsluvélar, kaðlar, kitti, kalk, korkur, kex, krossviður, linoleum, miðstöðvarkatlar, miðstöðvarofnar, miðstöðvarvarahlutir, menja, málning alls konar, net og nætur, plógar pappír, smjör, smjörlíki, timbur (eftir þyngd), tjara, vír, vírnet, vélar alls konar, vara-hlutir til véla, þakpappi, önglar, þvottapottar með eldstó.
8. flokkur. Gjald 17 kr. fyrir hver 100 kg:
Eldavélar og tilheyrandi, gólf- og veggflísar, gúmmí, gúmmískófatnaður, herfi, olíufatnaður, veggfóður.
9. flokkur. Gjald 1.35 kr. fyrir hvr 10 kg:
Grænsápa, járnkeðjur, lakk, lím, leður og leðurvörur (algengar), litarvörur þungar, meðalálýsi, tin, zink, öl og gosdrykkir, ölgerðarvörur.
10. flokkur. Gjald 2 kr. fyrir hver 10 kg:
Ávextir þurrkaðir, ávextir nýir, barnakerrur, blek, blikkvörur, baðlyf, bök-unardropar, brýni, burstavörur, essensar, eldhúsáhöld, fuglar, gips, gerduft, ger-efni, gólfklútar, glervörur alg., handkerrur, hestakerrur, hjólbörur, hverfistein-ar, iðnaðarvörur smærri, járnvörur smærri (skrár, lamir etc.), krydd alls kon-ar, kaffi og kaffibætir, krít, leirvörur alg., lyfjavörur, niðursuðuvörur, nýlendu-vörur, prjónavörur, prjónavélar, rúðugler, rúsínur, sýrur, sóði og aðrar hrein-lætisvörur, saumavélar, skilvindur, sveskjur, sundmagi hertur, skó- og gólf-áburður, prentsverta, tómatar, verkfæri alls konar.
11. flokkur. Gjald 3.40 kr. fyrir hver 10 kg:
Bólstrunarefni, eldspýtur, húsgögn, húsgagnaáburður, jólatré, rafgeymar.
12. flokkur. Gjald 5 kr. fyrir hver 10 kg:
Fatnaður alls konar, glervörur til skrauts, grammófónar, hljóðfæri smærri, hljómplötur, kakó, leirvörur til skrauts, leðurvörur til skrauts, ljósmyndavélar, ljósmyndavörur, leikföng, mælar, mjólkurduft, peningaskápar, rafmagnsvörur, rafmagnsáhöld, skrifstofuáhöld, skófatnaður (ekki gúmmí), símaáhöld, sport-vörur, skot, skotfæri, sprengiefni, súkkulaði, sýnishorn o. þ. h., te, viðtæki og hátalarar, viðtækjaefni, vefnaðarvörur, úr og klukkur.
13. flokkur. Gjald 6.75 kr. fyrir hver 10 kg:
Dúnn, fiður, hárvötn, snyrtivörur, skartgripir, spíritus, tóbak og tóbaks-vörur, vínföng, ilmvötn.
14. flokkur. Benzín og olíur: a. olía (fuel) 11.25 kr. hver 1000 kg, b. hráolía, stein-olía 33.75 kr. hver 1000 kg, c. benzín 56.25 kr. hver 1000 kg.

Ýmislegt.

Dráttarvélar (Tractors), hver	kr. 200.00
Flygel (5 kr. hver 10 kg), teningsfet	— 1.80
Húsgögn (3.40 kr. hver 10 kg), teningsfet	— 1.00
Herpinótabátar, hver	— 200.00

Jeppar og fólksbifreiðar, hver	kr. 200.00
Kindur, hver	— 3.00
Loðdýr, hvert	— 17.00
Mótorhjól, hvert	— 17.00
Olíugeymar, teningsfet	— 1.00
Orgel og harmonium (5 kr. hver 10 kg), teningsfet	— 1.80
Píanó, teningsfet	— 1.80
Reiðhjól venjuleg, hvert	— 7.00
Stórgripir, hver	— 18.00
Skip (smærri bátar), hvert	— 150.00
Sild krydduð, söltuð ný, hver tunna	— 3.40
Sild til bræðslu, mál	— 1.80
Vinnuvélar stórvirkar:	
Jarðýtur, skurðgröfur, vegheflar, vélskóflur o. þ. h., hver	— 400.00
Vörubifreiðar, hver	— 200.00
Timbur, teningsfet	— 1.00

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum er 5.00 kr.

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

50. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða gjald, sem hafnarnefnd ákveður.

51. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 20 aura af hverri rúmlest af brúttóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Ísafirði.

52. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lagt er í lægi í höfninni samkvæmt 30. gr., greiði eigandi árgjald 1 kr. af brúttó rúmlest.

53. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald miðað við brúttóstærð sem hér segir: Allt að 5 smálestum 50 krónur, 6—12 smálesta 150 krónur, 13—50 smálesta 300 krónur, stærri skip 600 krónur.

54. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

55. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

56. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

57. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

58. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

59. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 54. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Leigu samkvæmt 55. gr. greiðir samningsaðili. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

60. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3 skiptalaganna Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi veð í 2 ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjöld, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

61. gr.

Í lögsagnarumdæmi Ísafjarðar má ekki gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

62. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fjórum óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

63. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

64. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

65. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

66. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 25000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

67. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og landingarbætur og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi eldri hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað nr. 100 10. ágúst 1955 með breytingu nr. 223 30. desember 1960.

Samgöngumálaráðuneytið, 29. maí 1964.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um framboð til kjörs forseta Íslands.

Frestur til að skila framboðum til kjörs forseta Íslands, er fram á að fara 28. júní 1964, rann út laugardaginn 23. þ. m.

Í kjöri til forsetaembættisins er aðeins einn: Ásgeir Ásgeirsson, núverandi forseti Íslands.

Þetta auglýsist hér með samkvæmt lögum um framboð og kjör forseta Íslands, nr. 36 12. febrúar 1945, sbr. lög nr. 39 26. apríl 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 24. maí 1964.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.